

virkelig Opdagergerning beror foruden paa personlige Evner tillige i høj Grad paa Kendskab til Forhold og Personer i den Kreds, hvor Forbrydelsen er begaaet. Efter kyndige Folks Sigende bekræfter Erfaringen idelig og idelig, at selv den kyndigste Opdagelsesbetjent, f. Eks. fra København, som i Almindelighed ikke kan have dette Kendskab til Forhold ude i Landet, dør ikke formaar saa meget som en nogenlunde dygtig stedlig Politibetjent, som kender sine Personer og Forhold. Skal der tilføres det stedlige Politi en virkelig Styrke fra Statspolitiet, maa det være saa talrigt, at det kan spredes i Afdelinger i større Kredse ud over Landet, saa at det kan faa Erfaringer med Hensyn til Personer og Forhold i større Udstrækning end det stedlige Politi, hvis Kendskab jo er indskrænket til Jurisdiktionen, saa at Statspolitiet kan tilføre det et større Kendskab, en større Indsigt, større Lejlighed til at virke for Formaalet.

Dette er altsaa Grundtanken, naar Flertallet har foreslaaet en væsentlig anden Ordning af Statspolitiet end Lovforslagets. Vi stod lige overfor Underdømmernes bestemte Resolution om Forøgelsen. Den anviser 3 Veje, hvorom altsaa Meningerne have været delte. Vi have overvejet alle disse 3 Veje. Den første Udvej, som nævnes, er en Ordning, som Underdømmerforeningens Udvalg har foreslaaet, og som i øvrigt indeholder mange særdeles gode Ting, men som aldeles forlader det foreliggende Lovforslags Ramme, idet den udsletter Forskellen mellem det stedlige kommunale Politi og Statspolitiet og samler det hele til en Enhed, om end paa lignende Maade, som man tidligere har vedtaget her i Tinget. Det kan nu være godt i og for sig — jeg indlader mig ikke paa at kritisere hele denne Ordning —, men den maatte føre til en hel Ombygning af Lovforslaget, foruden at den var meget dyr, og vi mente i Udvalget, at man maatte kunne opnaa det væsentlige Formaal med denne Ordning, selv om man blev indenfor Lovforslagets Rammer, tilmed da der var Tvivl om, at den meget betydelige Forøgelse, som denne Ordning vilde føre til, var nødvendig for virkelig at kunne naa Formaalet. De to andre

Alternativer, som Resolutionen fra Underdømmernes Forening foreslaar, holde sig derimod indenfor Lovforslagets Rammer med den samme Sondring. Men medens det ene gaar ud paa at forøge det stedlige Politi paa en anden Maade og langt stærkere, end Lovforslaget foreslaar, og er blevet staaende ved det lille Statspoliti, har Udvalgets Flertal ment at burde slutte sig til det tredje Alternativ, som gaar ud paa at bevare det stedlige Politi, som vi fra alle Sider ere blevne enige om, i det væsentlige paa den Maade, som Lovforslaget tilsigter, men saaledes at vi lægge den fornødne Forøgelse paa det andet Afsnit, Statspolitiet.

Dette er altsaa Motiverne til, at vi have omformet det andet Afsnit saaledes, som vi have gjort. Hvor meget Statspolitiet behøver at forstærkes for virkelig at kunne løse sin Opgave, er for en stor Del en Skønssag, derom ville først Erfaringerne kunne give Oplysning. Flertallet har ment som Minimum at maatte forlange et Korps af 150 Mand med de fornødne Befalingsmænd og saa lade Afgørelsen om en Forøgelse eller mulig Nedsættelse, men navnlig en Forøgelse, ske paa Finansloven for det kommende Finansaar. Det Mindretal, der har taget Forbehold, har, som jeg før bemærkede, navnlig taget Forbehold med Hensyn til Spørgsmaalet, om dette Minimum af 150 var nødvendigt. Det er en Skønssag; vi have troet ikke at kunne gaa lavere; de sagkyndige have endda udtalt sig for at gaa højere.

Alle Enkelthederne i Afsnit 2, som vi altsaa have maattet forme som et helt nyt Afsnit, behøver jeg ikke at indlade mig paa. Det indeholder i Virkeligheden kun de nødvendige Tilføjelser til Lovforslaget, som følge af den foreslaaede Ordning. Afgørelsen af, hvorledes dette Statspoliti skal fordeles mellem de enkelte Amtskredse, hvor de skulle have Station o. s. v. henvises, som naturligt er, til Justitsministeren; jeg tror heller ikke, man let vil kunne finde noget andet Sted at henlægge Afgørelsen.

Spørgsmaalet er da: Vil man eller vil man ikke have et saa stort Statspoliti, at Formaalet dermed nogenlunde kan naas? Paa dette Punkt er der, som sagt, forskellige Ønsker; jeg tvivler ikke paa, at man, hvis Sagen kommer ned i det andet Ting,